

Eén van onze dochters wilde een bezoek brengen aan de ouders van een schoolvriendin, die op veel te jonge leeftijd is overleden. Maar wat moet ik tegen die mensen zéggen, vroeg ze aan ons. Wij adviseerden haar om niet aan zichzelf te denken: hoe kom ik over, zeg ik het wel goed? Maar aan die ouders en hun pijn.

Zo doet Jezus dat. Hij komt in het leven van zijn medemens.

En zo doet de kerk dat soms ook. In Jeruzalem hadden ze alles gemeenschappelijk en ze kwamen dagelijks (!) samen. In de tempel. En bij elkaar thuis. In de grote groep, maar het moet wel behapbaar blijven, dus 'gehapt' werd er thuis.

Waarschijnlijk was die cultuur gastvrijer dan de onze. Maar toch viel het samenzijn van deze gelovigen op: ze stonden in de gunst bij het hele volk.

Lukas gebruikt het woord 'samenkomen'. Paulus gebruikt datzelfde woord in 1 Korintiërs 11, drie keer achter elkaar. In Korinte is iets grondig mis met de samenkomsten. Daar is geen verbinding, maar een verzameling van overgeestelijke ego's.

Jullie komen niet samen om de maaltijd van de Heer te vieren, schrijft Paulus. Je kunt de zin ook halverwege afbreken: jullie komen niet echt sámen. Je komt ieder voor zich. Je kijkt alleen wat er op je eigen bord ligt. Letterlijk, in dit geval. Het gaat om de maaltijden.

Misschien hebben de rijke gemeenteleden gedacht: Ja hallo, ik heb het toch zelf meegebracht!

De Korintebrief staat vol met dit verbazingwekkend egocentrische gedrag.

Als je aan een Korintische kerkganger zou vragen waarom hij naar de kerk gaat, zou hij antwoorden: Puur voor mijzelf. Ook aan het avondmaal gaat hij puur voor zichzelf.

Zo herkenbaar modern is die gemeente. Individueel consumeren.

Paulus prijst ze daar niet in.

In een gezonde gemeente zoeken mensen verbinding. Dat is de Geest van Jezus. Warme aandacht voor elkaar tonen. Empathie. Je vergeet jezelf even en kijkt naar de ander.

Je vraagt je niet angstig af wat je moet zeggen.

Zo zijn wij blijkbaar geschapen. Dat hoe meer we ons op elkaar richten, hoe beter we onszelf gaan voelen. Het is niet goed dat de mens alleen is. Wij zijn gemaakt voor gemeenschap.

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Je zou eens kunnen doorpraten over een paar elementen uit Handelingen 2:46.
  - a. Elke dag.
Hadden ze geen agenda daar?
Hoe kunnen wij elke dag kerk zijn?
Waarom vinden wij één keer per drie weken een kringavond al moeilijk haalbaar?
  - b. Samen.
  - c. Waarom ga jij naar de kerk?
Hoe kun je het gevoel van samen bij jezelf en elkaar versterken?
  - d. Thuis. Hoe belangrijk vind jij de kring? Hoe vaak zie jij doordeweeks een gemeetelid thuis?
  - e. Vol vreugde. Hoe kan het avondmaal een viering zijn?
2. Wij hebben allemaal wel iets 'op ons bordje liggen'.
  - a. hoe vaak toon jij interesse voor andermans bordje en hoe voelt dat?
  - b. hoe ligt bij jou de relatie tussen voor-mij-individueel en 'samen' bij een avondmaalsviering?
3. Noem eens blokkades, die het gevoel van 'samen' in de weg kunnen staan. Wat kun je daar zelf aan veranderen?
4. Het risico is dat dit gesprek vooral heel praktisch wordt. Hoe is Jezus erin ter sprake gekomen?
5. Voor wie meer wil: onderzoek de hele eerste Korintebrief op het egocentrische van de gemeenteleden.